

מגילת אסתר

אֲשֶׁר, בְּיַד הַסְּרִיסִים; וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וַיּוֹמְתוּ בַּעֲרֵה בּוּ. {ס}

א: יג ויאמר המלך, לנזכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. א: יד והקרוב אליו, פרענא עותר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא: ממוכן--עבעת שרי פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. א: טו פדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אושורוש, ביד, הסריסים. {ס}

א: טז ויאמר ממוכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, ענתה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אושורוש. א: יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבוות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אושורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפני--ולא-באה. א: יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, בזיון וקצף. א: יט אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב פדתי פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתי, לפני המלך אושורוש, ומלכותה? תן המלך,

לרעותה הטובה מונה. א: כ ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-

א: א ויהי, בימי אושורוש: הוא אושורוש, המלך מהדו ועד-כוש--עבד ועשרים ומאה, מדינה. א: ב בימים, ההם--כעבת המלך אושורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה. א: ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: וזיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. א: ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. א: ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--עבעת ימים: בוצר, גנת ביתן המלך. א: ו זור פרס ותכלת, אוזו בובלי-בוץ וארמן, על-גלילי כסף, ועמודי עש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושע--ודר וסורת. א: ז והעקות בכלי זהב, וכלים מפלים עונים; ויין מלכות רב, ביד המלך. א: ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, פרצון איש-ואיש. {ס}

א: ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר, למלך אושורוש. א: י ביום, השביעי, פטוב לב-המלך, בין--אמר למהומן בזהא וזרבנא בגתא ואבגתא: זתר וכרפס, עבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אושורוש. א: יא להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא. א: יב ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך,

מגילת אסתר

דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-
עושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך,
אל-יד הגי שומר הנשים. ב,ט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא
ווסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מעוטה לתת לה, ואת
עבד הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-
נערותיה לטוב, בית הנשים. בי לא-הגידה אסתר, את-עמה
ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-
תגיד. ביא ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני וזצר בית-
הנשים: לדעת את-שלום אסתר, ומה-
יעשה בה. ביב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך
אושורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר וודעי--כי
כן ימלאו ימי מרוקיהן: ששה וודשים, בשמן המר, וששה
וודשים בפשמים, ובתמרוקי הנשים. ביג ובזה,
הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה,
לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. ביז בערב היא
באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשעו
סריס המלך, שומר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי
אם-וופץ בה המלך ונקראה בשם. בטו ובהגיע תר-אסתר
בת-אבינויל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך,
לא בקעה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך,
שומר הנשים; ותהי אסתר נעמת וון, בעיני כל-
ראיה. בטז ותלקח אסתר אל-המלך אושורוש, אל-בית

קטן. א: כא וייטב, הדבר, בעיני
המלך, והערים; ויעש המלך, כדבר ממוכן. א: כב וישלח
ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה,
ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר
כלשון עמו. {ס}

ב: א אוזר, הדברים האלה, כשר, וזמת המלך אושורוש--
זכר את-ועתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר
עליה. ב: ב ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך
נערות בתולות, טובות מראה. ב: ג ויפקד המלך פקידים,
בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת
מראה אל-עושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס
המלך שומר הנשים; ונתון, תמרוקיהן. ב: ד והנערה, אשר
תיטב בעיני המלך--תמלך, תזת ועתי; וייטב הדבר בעיני
המלך, ויעש כן. {ס}

ב: ה איש יהודי, היה בשושן הבירה;
ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--
איש ימיני. ב: ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר
הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך
בבל. ב: ז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דדו--כי אין
לה, אב ואם; והנערה יפת-תאר, וטובת מראה, ובמות
אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. ב: ח ויהי, בהשבע

מגילת אסתר

להם, אשר-הוא יהודי. ג:ה וירא המן--כי-אין מרדכי, כרע
ובשתוזה לוי; וימלא המן, וזמה. ג:ו ויבא בעיניו, לשלוח יד
במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן,
להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אושורוש--
עם מרדכי. ג:ז בודש הראשון, הוא-ודש ניסן, בשנת
שיתים עשרה, למלך אושורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני
המן, מיום ליום ומוודש לוודש שנים-עשר--הוא-ודש
אדר. {ס}

ג:ח ויאמר המן, למלך אושורוש--ישנו עם-אזד מפזר
ומפרד בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתייהם שנות
מכל-עם, ואת-דתי המלך אינם עשים, ולמלך אין-שוה,
להניחם. ג:ט אם-על-המלך טוב, יכתב לאבדם; ועשרת
אלפים כפר-כסף, אשקול על-ידי עשי המלאכה, להביא,
אל-גנזי המלך. ג:י ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ויתנה,
להמן בן-המדתא האגני--צרר היהודים. ג:יא ויאמר המלך
להמן, הכסף נתון לך; והעם, לעשות בו כטוב
בעיניך. ג:יב ויקראו ספרי המלך בודש הראשון, בשלושה
עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל אושורוש--
המלך ואל-הפוזות אשר על-מדינה ומדינה ואל-ערי עם
ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו: בשם המלך
אושורוש נכתב, ונזתם בטבעת המלך. ג:יג ונשלחו ספרים
ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד
את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אזד,

מלכותו, בודש העשירי, הוא-ודש טבת--בשנת-שבע,
למלכותו. ב:יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים,
ותשא-וון וזסד לפניו מכל-הבתולות; וישם פת-מלכות
בראשה, וימליכה תזות ושתי. ב:יח ויעש המלך משתה גדול,
לכל-ערי ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה,
ויתן משאת פיד המלך. ב:יט ובהקבץ בתולות, שנית;
ומרדכי, ישב בשער-המלך. ב:כ אין אסתר, מגדת מולדתה
ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי
אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. {ס}

ב:כא בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן
ותרש עני-סריסי המלך, משומרי הסף, ויבקשו לשלוח יד,
במלך אושורוש. ב:כב ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר
המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם
מרדכי. ב:כג ויבקש הדבר וימצא, ויתלו עיניהם על-עין;
ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. {ס}

ג:א אזד הדברים האלה, גדל המלך אושורוש את-המן בן-
המדתא האגני--וישאהו; וישם, את-כסאו, מעל, כל-
השרים אשר אתו. ג:ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער
המלך, כרעים ומשתוויים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך;
ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתוזה. ג:ג ויאמרו עבדי המלך,
אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות
המלך. ג:ד ויהי, באמרום (פאמרם) אליו יום ויום, ולא עומע,
אליהם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד

מגילת אסתר

בשלושה עשר לחדש שבט-עשר הוא-וחדש אדר; ושכלכם, לבו. ג:יד פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. ג:טו הרצים יצאו דוופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישבו לשותות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

ד:א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק ויעקה גדולה ומרה. ד:ב ויבוא, עד לפני ער-המלך: כי אין לבוא אל-עזר המלך, בלבוש שק. ד:ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים. ד:ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה, ויגידו לה, ותתולול המלכה, מאד; ותשלוז בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. ד:ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. ד:ו ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רוזב העיר, אשר לפני ער-המלך. ד:ז ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גגזי המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם.

ד:ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתוונן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ד:ט ויבוא, התך; ויגד לאסתר, את דברי

מרדכי. ד:י ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. ד:יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-הוצר הפנימית אשר לא-יקרא אותה דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וזויה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלושים יום. ד:יב ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. ד:יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בגפשה, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. ד:יד כי אם-הנורש תורישני, בעת הזאת--רווז והצלה יעמוד ליהודים במקום אזור, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. ד:טו ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. ד:טז כך פגוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום פן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. ד:יז ויעבר, מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

ה:א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בוצר בית-המלך הפנימית, נכוח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכוח, פתח הבית. ה:ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בוצר--נשאה וזן, בעיניו; ויושיט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ה:ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-ווצי המלכות, ונתן לך. ה:ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--

מגילת אסתר

ו:א בלילה ההוא, נדרה ענת המלך; ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. ו:ב וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרעו עני סריסי המלך-משומרי, הסף: אשר בקעו לשלון יד, במלך אושורוש. ו:ג ויאמר המלך--מה-נעשה יקר ונדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו זערי המלך, משורתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ו:ד ויאמר המלך, מי בוזר; והמן בא, לוזר בית-המלך הזויצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. ו:ה ויאמרו זערי המלך, אליו--הנה המן, עבד בוזר; ויאמר המלך, יבוא. ו:ו ויבוא המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות פאיש אשר המלך וזפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבן, למי וזפץ המלך לעשות יקר, יותר מפני. ו:ז ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר המלך וזפץ ביקרו. ו:ח יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן פתר מלכות, פראשו. ו:ט ונתן הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך וזפץ ביקרו; והרביבו על-הסוס, ברוזב העיר, וקראו לפניו, פכה יעשה לאיש אשר המלך וזפץ ביקרו. ו:י ויאמר המלך להמן, מהר קוז את-הלבוש ואת-הסוס פאשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מכל אשר דברת. ו:יא ויקוז המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש

יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. ה:ה ויאמר המלך--מהרו את-המן, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ה:ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היו, מה-שאלתך ונתן לך; ומה-בקשתך עד-וצי המלכות, ותעש. ה:ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי. ה:ח אם-מצאתי וזן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומוזר אעשה, כדבר המלך. ה:ט ויצא המן ביום ההוא, שמוזר וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-וע מפני--וימלא המן על-מרדכי, וזמה. ה:י ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלון ויבא את-אהביו, ואת-זרעו אשתו. ה:יא ויספר להם המן את-פסוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השירים ועבדי המלך. ה:יב ויאמר, המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, פי אם-אותי; וגם-למוזר אני קרוא-לה, עם-המלך. ה:יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. ה:יד ותאמר לו זרעו אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבה וזמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה עמו; ויטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. {ס}

מגילת אסתר

המטלה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-
המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפני המלך, ופני המן,
וּפּוּי. ז:ט ויאמר וזרבוה אוד מן-הסריסים לפני המלך, גם
הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-
המלך עמד בבית המן--גבה, וזמשים אמה; ויאמר המלך,
תלהו עליו. ז:י ויתלו, את-המן, על-העץ, אשר-הכין
למרדכי וזמת המלך, שְׁכָכָה. {ס}

ח:א ביום ההוא, נתן המלך אושרורוש לאסתר המלכה, את-
בית המן, צרר היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך-
כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. ח:ב ויסר המלך את-
טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר
את-מרדכי, על-בית המן. {ס}

ח:ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותברך
ותתוונן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מושבותו,
אשר וזעב על-היהודים. ח:ד וישט המלך לאסתר, את
שרבט הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. ח:ה ותאמר
אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי וון לפני, וכשר הדבר לפני
המלך, וטובה אני, בעיניו--יפתב להשיב את-הספרים,
מושבת המן בן-המדתא האגגי, אשר פתב לאבד את-
היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ח:ו כי איככה אוכל,

את-מרדכי; וירכיבהו, ברוזב העיר, ויקרא לפניו, פכה יעשה
לאיש אשר המלך ופיץ ביקרו. ו:יב וישב מרדכי, אל-שער
המלך; והמן גרוף אל-ביתו, אבל וזפוי ראש. ו:יג ויספר המן
לורש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו
וזכמו וורש אשתו, אם מזרע היהודים מרדכי אשר הזלות
לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. ו:יד עודם
מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן,
אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

ז:א ויבא המלך והמן, לשותות עם-אסתר המלכה. ז:ב ויאמר
המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה היין--מה-שאלתך
אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-פקשתך עד-ווצי המלכות,
ותעש. ז:ג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי וון
בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב; תנתן-לי נפשי בשאלתי,
ועמי בבקשתי. ז:ד כי נמפרנו אני ועמי, להשמיד להרוג
ולאבד; ואלו לעבדים ולשפוזות נמפרנו, הוורשתי--כי אין
הצר שוה, בנזק המלך. {ס}

ז:ה ויאמר המלך אושרורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא
זה ואי-זה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן. ז:ו ותאמר
אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני
המלך והמלכה. ז:ז והמלך קם בזומתו, במשתה היין, אל-
גנת, הבית; והמן עמד, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--
כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. ז:ח והמלך
שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין, והמן נפל על-

מגילת אסתר

הָרַכְשֵׁי, הָאוֹזְשֵׁת־רָנִים, יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וְדוֹזוּפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ;
וְהָדַת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. (ס)

ח:טו וּמְרַדְּכִי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת
תְּכֵלֶת וְזוּזָר, וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה, וְתַכְרִיף בּוּץ
וְאַרְגָּמָן; וְהָעִיר שׁוֹשַׁן, צָהֳלָה וְשִׁמּוֹזָה.

ח:טז לַיהוּדִים, הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמּוֹזָה, וְשִׁשָּׁן,
וּיְקָר. ח:יז וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר, מִקּוֹם
אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִזְעִיעַ, שִׁמּוֹזָה וְשִׁשָּׁן לַיהוּדִים, מִשֵּׁתָּה
וְיוֹם טוֹב; וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ, מִתְּהַדְּרִים--כִּי-נִפְלַל פּוֹדֵד-
הַיהוּדִים, עֲלֵיהֶם.

ט:א וּבְשָׁנִים עָשָׂר וּזְדִיעַ הוּא-וּזְדִיעַ אֲדָר, בְּשִׁלּוּשֵׁי עָשָׂר יוֹם
בו, אֲשֶׁר הִגִּיעַ דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, לַהֲעֵשׂוֹת: בַּיּוֹם, אֲשֶׁר שָׁפְרוּ
אִיבֵי הַיהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהֶם, וְנִהְפְּחוּ
הוּא, אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם. ט:ב נִקְהָלוּ
הַיהוּדִים בְּעָרֵיהֶם, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אוֹזְשׁוּרוּשׁ, לְשִׁלּוֹן יָד,
בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָּם; וְאִישׁ לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם, כִּי-נִפְלַל פּוֹדֵדִים עַל-
כָּל-הָעַמִּים. ט:ג וְכָל-עָרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאוֹזְשׁוּדְרָפָנִים וְהַפּוֹזוֹת,
וְעָשִׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ--מִנְשָׂאִים, אֶת-הַיהוּדִים: כִּי-
נִפְלַל פּוֹדֵד-מְרַדְּכִי, עֲלֵיהֶם. ט:ד כִּי-גְדוּלַּת מְרַדְּכִי בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ, וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל-הַמְּדִינֹת: כִּי-הָאִישׁ מְרַדְּכִי, הוֹלֵךְ
וְגְדוּל. ט:ה וַיְכּוּ הַיהוּדִים בְּכָל-אִיבֵיהֶם, מִפְּתַת-וְזָרַב וְהָרָג

וְרֵאִיתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמָּצֵא אֶת-עַמִּי; וְאִיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי,
בְּאַבְרָן מוֹלְדֵתִי. (ס)

ח:ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אוֹזְשׁוּרֵשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וּלְמְרַדְּכִי
הַיהוּדִי: הֲיֵה בֵּית-הַמֶּן נִתְּנִי לְאַסְתֵּר, וְאֵתוֹ תִּלְווּ עַל-הָעֵץ--
עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ, בַּיהוּדִים (בַּיהוּדִים). ח:ח וְאַתֶּם כְּתַבוּ
עַל-הַיהוּדִים פְּטוּב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וּזְדִמּוּ, בְּטַבְעַת
הַמֶּלֶךְ: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְנִזְדָּתוֹם בְּטַבְעַת
הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהַשִּׁיב. ח:ט וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בְּעַת-הַהִיא
בְּוִדְעֵי הַשְּׁלִישִׁי הוּא-וּזְדִיעַ סִינָן, בְּשִׁלּוּשֵׁי וְעֵשְׂרִים בו, וַיְכַתֵּב
כְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מְרַדְּכִי אֶל-הַיהוּדִים וְאֶל הָאוֹזְשׁוּדְרָפָנִים-
וְהַפּוֹזוֹת וְעָרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מִהַדּוּ וְעַד-כּוּשׁ עָבַע וְעֵשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשְׁוֹנוֹ; וְאֶל-
הַיהוּדִים--כְּכַתְּבָם, וְכְלִשְׁוֹנָם. ח:י וַיְכַתֵּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אוֹזְשׁוּרֵשׁ, וְיִזְדָּתוֹם, בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ; וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים
בְּסוּסִים רַכְבֵּי הָרַכְשֵׁי, הָאוֹזְשׁוּדְרָפָנִים--בְּנֵי
הָרַבִּימָכִים. ח:יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-
וְעִיר, לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל-נִפְשָׁם--לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְגֵּם וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-וְיִיל עִם וּמְדִינָה הָרָצִים אִתָּם, טָף וְנָשִׁים; וְשִׁלְּכֶם,
לְבוֹז. ח:יב בַּיּוֹם אַזְדָּר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אוֹזְשׁוּרוּשׁ--
בְּשִׁלּוּשֵׁי עָשָׂר לוֹזְדִיעַ עֲנִים-עָשָׂר, הוּא-וּזְדִיעַ
אֲדָר. ח:יג פִּתְשָׁעָן הַכְּתָב, לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה,
גְּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים; וְלַהֲיוֹת הַיהוּדִים (הַיהוּדִים) עֲתוּדִים
(עֲתִידִים) לַיּוֹם הַזֶּה, לְהַנָּקָם מֵאִיבֵיהֶם. ח:יד הָרָצִים רַכְבֵּי

מגילת אסתר

וְאֵבֶדְךָ וַיַּעַשׂוּ בְשֵׁנָאִיהֶם, כְּרָצוֹנָם. ט: וּבְשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הֲרָגוּ
 הַיְהוּדִים וַאֲבֶד--וְזַמֵּשׁ מֵאוֹת, {ר} **אִישׁ.**
 אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנָּתֵן גַּם-מִוֹר לַיהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּשׁוֹשַׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, יִתְּלוּ עַל-
 הָעֵץ. ט: יֵד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן, וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוֹשַׁן; וְאֵת
 עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, תָּלוּ. ט:טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדָיִים (הַיְהוּדִים)
 אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, וַיִּהְרָגוּ
 בְּשׁוֹשַׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ; וּבַבָּזָה--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-
 יָדָם. ט:טז וַיֵּאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנָה הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וַעֲמִד
 עַל-נַפְשָׁם, וַנּוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם, וְהָרוּג בְּשֵׁנָאִיהֶם, וְזַמְשָׁה וְשׁוּבְעִים
 אֶלְהָ; וּבַבָּזָה--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט:יז בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר,
 לְזֹדֵשׁ אֲדָר; וַנּוֹחַ, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה
 וְשִׁמּוּזָה. ט:יח וְהַיְהוּדָיִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן, נִקְהֲלוּ
 בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר, בּוֹ; וַנּוֹחַ, בְּזִמְשָׁה עָשָׂר
 בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה. ט:יט עַל-כֵּן הַיְהוּדִים
 הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים), הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת--עֲשִׂים אֵת יוֹם
 אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, שִׁמּוּזָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב; וּמְשֻׁלּוֹן
 מְנוּחַ, אִישׁ לְרַעְהוֹ. ט:כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְכָּי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲזַשׁוּרוּשׁ--הַקְּרוּבִים, וְהַרְוּזוּקִים. ט:כא לְקַיִם, עֲלֵיהֶם--
 לְהִיט עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-
 זִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ; בְּכָל-שָׁנָה, וְשָׁנָה. ט:כב כִּימִים, אֲשֶׁר-נּוֹחַ
 בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם, וְהַזֹּדֵשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
 לְשִׁמּוּזָה, וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה,
 וּמְשֻׁלּוֹן מְנוּחַ אִישׁ לְרַעְהוֹ, וּמְתַנּוֹת לְאֲבֵינָם.

וַאֲבֶדְךָ וַיַּעַשׂוּ בְשֵׁנָאִיהֶם, כְּרָצוֹנָם. ט: וּבְשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הֲרָגוּ
 הַיְהוּדִים וַאֲבֶד--וְזַמֵּשׁ מֵאוֹת, {ר} **אִישׁ.**
 אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנָּתֵן גַּם-מִוֹר לַיהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּשׁוֹשַׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, יִתְּלוּ עַל-
 הָעֵץ. ט: יֵד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן, וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוֹשַׁן; וְאֵת
 עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, תָּלוּ. ט:טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדָיִים (הַיְהוּדִים)
 אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, וַיִּהְרָגוּ
 בְּשׁוֹשַׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ; וּבַבָּזָה--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-
 יָדָם. ט:טז וַיֵּאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנָה הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וַעֲמִד
 עַל-נַפְשָׁם, וַנּוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם, וְהָרוּג בְּשֵׁנָאִיהֶם, וְזַמְשָׁה וְשׁוּבְעִים
 אֶלְהָ; וּבַבָּזָה--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט:יז בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר,
 לְזֹדֵשׁ אֲדָר; וַנּוֹחַ, בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה
 וְשִׁמּוּזָה. ט:יח וְהַיְהוּדָיִים (וְהַיְהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשַׁן, נִקְהֲלוּ
 בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר, בּוֹ; וַנּוֹחַ, בְּזִמְשָׁה עָשָׂר
 בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה. ט:יט עַל-כֵּן הַיְהוּדִים
 הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים), הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת--עֲשִׂים אֵת יוֹם
 אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, שִׁמּוּזָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב; וּמְשֻׁלּוֹן
 מְנוּחַ, אִישׁ לְרַעְהוֹ. ט:כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְכָּי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה;
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֲזַשׁוּרוּשׁ--הַקְּרוּבִים, וְהַרְוּזוּקִים. ט:כא לְקַיִם, עֲלֵיהֶם--
 לְהִיט עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֹדֵשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-
 זִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ; בְּכָל-שָׁנָה, וְשָׁנָה. ט:כב כִּימִים, אֲשֶׁר-נּוֹחַ
 בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם, וְהַזֹּדֵשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
 לְשִׁמּוּזָה, וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמּוּזָה,
 וּמְשֻׁלּוֹן מְנוּחַ אִישׁ לְרַעְהוֹ, וּמְתַנּוֹת לְאֲבֵינָם.

בְּנֵי הַמֶּלֶךְ בֶּן-הַמְּדַתָּא, צָרַר הַיְהוּדִים--הֲרָגוּ וּבַבָּזָה--לֹא
 שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט:יא בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפֵּר הַהַרְוּגִים בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה--לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. ט:יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה,
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וַאֲבֶד וְזַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
 עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ--בְּשָׂאָר מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ, מִה עָשׂוּ; וּמִה-

מגילת אסתר

נִפְשָׁם, וְעַל-זָרְעָם: דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת, וְזַעֲקָתָם. ט: לֵב וּמֵאֲמֹר
אֶסְתֵּר--קַיִם, דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה; וְנִכְתָּב, בְּסֵפֶר. {ס}

י: א וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אוֹשֶׁרֶשׁ (אוֹשֶׁרֶשׁ) מִס עַל-הָאָרֶץ, וְאִי
הָיִם. י: ב וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וְזַבּוֹרָתוֹ, וּפְרָעוֹת גְּדֻלַּת מְרָדְכִי,
אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ--הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים,
לְמַלְכֵי, מְדֵי וּפְרָס. י: ג **כִּי מְרָדְכִי הַיְהוּדִי, מִשְׁנָה
לְמֶלֶךְ אוֹשֶׁרֶשׁ, וְגְדוֹל לַיְהוּדִים, וְרָצוֹ לְרַב
אֲזוּי--דָּרִשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-
זָרְעוֹ.**

ט: כג וְקָבַל, הַיְהוּדִים, אֶת אֲשֶׁר-הוֹזִלוּ, לַעֲשׂוֹת; וְאֵת אֲשֶׁר-
כָּתַב מְרָדְכִי, אֲלֵיהֶם. ט: כד כִּי הָמֵן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי, צָרַר
כָּל-הַיְהוּדִים--וְזָעַב עַל-הַיְהוּדִים, לֹא-בָדָם; וְהַפֵּל פּוּר הוּא
הַגּוֹרֵל, לְהָמֹם וּלְאִבָּדָם. ט: כה וּבִבְאֵה, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אָמַר עַם-
הַסֵּפֶר, יֵשׁוּב מִוֹשְׁבֹתָיו הָרְעָה אֲשֶׁר-וְזָעַב עַל-הַיְהוּדִים עַל-
רֹאשׁוֹ; וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בְּנָיו, עַל-הָעֵץ. ט: כו עַל-כֵּן קָרְאוּ
לְיָמֵם הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי
הָאֲגֵרַת הַזֹּאת; וּבְמָה-קָרְאוּ עַל-כִּכָּהֶן, וּבְמָה הִגִּיעַ
אֲלֵיהֶם. ט: כז קִיְמוּ וְקָבַל (וְקָבְלוּ) הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-
זָרְעָם וְעַל כָּל-הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת
עֲוֹנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמוֹנָם: בְּכָל-שְׁנָה,
וְשְׁנָה. ט: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה זִכָּרוֹת וְזַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר,
מִשְׁפּוּזָה וּמִשְׁפּוּזָה, מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר וְעִיר; וַיְמִי הַפּוּרִים
הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכְרָם, לֹא-יִסּוּף
מִזָּרְעָם. {ס}

ט: כט וְכִתְּבָ אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה בֵּת-אֲבִיוֹזִיל, וּמְרָדְכִי הַיְהוּדִי--
אֶת-כָּל-תִּקְוָה: לְקַיֵּם, אֶת אֲגֵרַת הַפָּרִים הַזֹּאת--
הַשְּׁנִייתָ. ט: ל וַיִּשְׁלַח סֵפֶרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-שֶׁבַע
וְעֵשְׂרִים וּבִמְאֵה מְדִינָה--מְלָכוֹת, אוֹשֶׁרֶשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם,
וְאֱמֹת. ט: לא לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כְּאֲשֶׁר
קַיִם עֲלֵיהֶם מְרָדְכִי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה, וְכִאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-

